

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200055
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1017200055.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členov senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. a JUDr. Lukáša Galla (spravodajca), vo veci žalobcu: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, Hanulova 9/A, 840 11 Bratislava, IČO: 00 166 448, proti žalovanej: Mestská časť Bratislava – Karlova Ves, Námestie sv. Františka 8, 841 62 Bratislava, IČO: 00 603 520, o preskúmanie súladu Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava – Karlova Ves č. 4/2016 zo dňa 14.06.2016 a o zmene a doplnení Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Karlova Ves č. 3/2016 zo dňa 16.02.2016 so zákonom, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalovanej na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žaloba

1. Žalobou doručenu pôvodne na Krajský súd v Bratislave dňa 12.01.2017 sa žalobca domáhal vyslovenia nesúladu všeobecne záväzného nariadenia – mestskej časti Bratislava-Karlova Ves č. 4/2016 zo dňa 14. 06. 2016 o zrušení Základnej školy, Veternicová 20, Bratislava a jej súčastí a o zmene a doplnení všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Karlova Ves č. 3/2016 zo dňa 16. 02. 2016 o určení školských obvodov pre základné školy a spojenú školu v zriaďovateľskej pôsobnosti mestskej časti Bratislava-Karlova Ves a o mieste a čase zápisu dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky (ďalej len „nariadenie“) – s § 1a ods. 1, ods. 2, § 7b ods. 1, ods. 2 písm. c) zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hlavnom meste“), § 6 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe v školstve“) a § 6 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“). Žalobca ďalej uviedol, že nariadenie bolo napadnuté jeho protestom, ktorému žalovaná na zasadnutí svojho orgánu – miestneho zastupiteľstva – nevyhovela.

2. Žalobca v dôvodoch svojej žaloby uviedol, že žalovaná sa pri prijímaní nariadenia neriadila dôsledne príslušnými zákonnými ustanoveniami zákona o hlavnom meste (§ 1a ods. 1, ods. 2, § 7b ods. 1, ods. 2 písm. c), § 29), zákona o štátnej správe v školstve (§ 6 ods. 1), zákona o obecnom zriadení (§ 6 ods. 1, § 6 ods. 2) a Štatútom hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy (ďalej len „štatút“) (čl. 1, čl. 18, čl. 37 písm. a), čl. 64 písm. a).

3. Žalobca ďalej uviedol, že obec prijíma odvodené všeobecne záväzné nariadenia v rámci prenesenej (odvodenej) pôsobnosti, kedy sama zabezpečuje výkon záležitostí, ktoré boli na ňu prenesené zo

strany štátu na základe príslušných právnych predpisov. Podľa žalobcu účelom ich vydania môže byť len plnenie úloh štátnej správy a podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona o obecnom zriadení obec na vydanie takýchto odvodených všeobecne záväzných nariadení potrebuje výslovné zákonné zmocnenie. Takéto nariadenia musia byť podľa žalobcu v súlade ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími stanovenými podzákonnými právnymi predpismi. Uvedené platí pre mestské časti Bratislavy len vtedy, ak tak ustanovuje zákon, príp. štatút (napr. § 1a ods. 2 zákona o hlavnom meste), ktorý podľa žalobcu predstavuje základný nástroj na rozdelenie úloh samosprávy Bratislavy a prenesených pôsobností medzi Bratislavu a jej mestské časti a na úpravu postavenia a činnosti mestských orgánov a miestnych orgánov.

4. Žalobca s odkazom na čl. 37 písm. a) štatútu uviedol, že mestská časť je oprávnená zrušiť základnú školu len po predchádzajúcom súhlase hlavného mesta Bratislavy, pričom žiadny iný právny predpis neumožňuje mestskej časti bez splnenia uvedenej podmienky súhlasu zrušiť základnú školu. V tejto súvislosti žalobca odkázal na § 1a ods. 2 zákona o hlavnom meste, podľa ktorého mestské časti vykonávajú samosprávu Bratislavy a prenesenú pôsobnosť len v rozsahu vymedzenom zákonom a štatútom.

5. Žalovanej museli byť podľa žalobcu uvedené skutočnosti známe, keďže sama svojim listom zo dňa 24. 02. 2016 požiadala primátora Bratislavy o vyjadrenie sa k návrhu na vyradenie predmetnej základnej školy a jej súčastí zo siete škôl a školských zariadení Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Primátor Bratislavy podľa žalobcu vydal dva krát nesúhlasné stanovisko.

6. Žalobca zhrnutím uvedených skutočností preto prijal záver, že ak žalovaná prijala nariadenie bez predchádzajúceho súhlasu hlavného mesta Bratislavy, porušila tým ustanovenie čl. 37 písm. a) štatútu a tým následne aj príslušné zákonné ustanovenia (ods. 2 uznesenia).

Vyjadrenie k žalobe

7. Na základe výzvy súdu žalovaná dňa 27. 03. 2017 doručila na súd vyjadrenie k žalobe a súčasne aj návrh na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku.

8. V časti návrhu na prerušenie konania žalovaná uviedla, že ustanovenia § 7 písm. c) a § 357-§367 Správneho súdneho poriadku nie sú v súlade s čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pretože v čl. 142 ods. 1 ústavy absentuje ústavný základ pre preskúmavanie všeobecne záväzných právnych predpisov podľa § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona o obecnom zriadení súdmi, pričom takáto právomoc spadá výlučne do rozhodovania Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Podľa žalovanej súdom bola ústavou zverená len právomoc prieskumu zákonnosti individuálnych, a nie normatívnych právnych aktov. V tejto súvislosti žalovaná poukázala aj na zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorý podľa neho rovnako nepriznáva kompetenciu súdom rozhodovať o súlade právnych predpisov. Takúto právomoc nie je možné podľa žalovanej vyvodiť ani z ustanovení čl. 125 ods. 1 písm. c) a písm. d) ústavy, pretože tieto nemajú charakter kompetenčnej normy, a to ani implicitne, pretože by to odporovalo požiadavkám právnej istoty podľa čl. 1 ods. 1 ústavy. S poukazom na túto argumentáciu žalovaná v tejto časti svojho podania navrhla, aby súd konanie prerušil a podal návrh na začatie konania o súlade uvedených právnych predpisov s uvedenými článkami ústavy Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“).

9. V časti podania týkajúceho sa vyjadrenia k žalobe sa žalovaná nestotožnila s právnymi názormi žalobcu. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že najskôr ministerstvo rozhodlo o vyradení predmetnej základnej školy a školských zariadení zo siete škôl a až následne žalovaná schválila nariadenie o zrušení základnej školy. Podľa názoru žalovanej oprávnenie k výkonu zriaďovateľskej pôsobnosti a v nej inkorporované oprávnenie zrušiť predmetnú základnú školu vyplýva priamo zo zákona, kedy koná samostatne, bez akejkoľvek formy zasahovania zo strany tretích osôb. Žalovaná články 37 písm. a) a 64 písm. a) štatútu považuje za rozporné so zákonom a teda neplatné, pretože tieto nevymedzujú rozsah, v akom má mestská časť vykonávať prenesený výkon štátnej správy a v rozpore so zákonom obmedzujú jej výkon výhradnej pôsobnosti vyplývajúcej zo zákona.

10. Žalovaná s odvolaním sa na právnu teóriu správneho práva nepovažuje štatút za všeobecne záväzný právny predpis a ani za prameň práva. Podľa žalovanej je úlohou štatútu úprava vnútorných vzťahov daného štatutárneho spoločenstva, pričom takéto predpisy sú pre okruh adresátov záväzné a nesmú byť v rozpore so zákonmi. Žalovaná preto nesúhlasí s právnymi závermi, keď žalobca uvádza, že nedodržaním ustanovení štatútu došlo súčasne aj k porušeniu žalobcom vymedzených zákonných ustanovení. Nenaplnenie namietaných ustanovení štatútu by podľa žalovanej bolo súčasne aj nezákonnosťou len vtedy, ak by bol štatút v súlade so zákonom.

11. Základný verejnoprávny vzťah je podľa žalovanej predstavovaný zákonom o hlavnom meste, z ktorého vyplýva, že v rámci Bratislavy prebieha správa tak v oblasti samosprávy (originárna pôsobnosť), ako aj preneseného výkonu štátnej správy (derivatívna pôsobnosť) na úrovni hlavného mesta, a tiež aj mestských častí, kedy každá z týchto úrovní koná ako verejnoprávna korporácia (obec) v rozsahu úloh zverených zákonom o Bratislave, ako aj štatútom. Z novelizácie zákona o hlavnom meste, ktorá nastala s účinnosťou do 01. 01. 2009, podľa žalovanej vyplýva, že úlohy Bratislavy sa rozčleňujú na tri skupiny, a to 1) na úlohy vyhradené mestským orgánom, 2) na úlohy vyhradené orgánom mestských častí, 3) na ostatné úlohy, ktoré sú spoločné, a ich rozdelenie medzi obe úrovne územnej samosprávy je zverené štatútu. Kompetencia zriaďovateľa základných škôl je podľa žalovanej v zmysle § 7a ods. 2 písm. g) zákona o hlavnom meste zverená do výhradnej pôsobnosti mestskej časti, ktorá koná z pozície obce. Podľa žalovanej o žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva možnosť akýmkoľvek spôsobom podmieňovať (obmedzovať) výkon tejto výhradnej pôsobnosti (právomoci) mestskej časti zo strany tretích osôb, resp. orgánov verejnej moci. Štatút podľa žalovanej by mal upravovať výkon samosprávy a prenesený výkon štátnej správy len v rozsahu spoločných úloh a nie tých, ktoré boli zákonom vyhradené jednotlivým subjektom. Ustanovenia štatútu (čl. 37 písm. a) a čl. 64 písm. a)) sú preto podľa žalovanej v rozpore so zákonom, keďže obmedzujú výkon výhradnej pôsobnosti mestskej časti, ktorá jej prináleží zo zákona.

12. Podľa žalovanej predpokladom na zrušenie základnej školy je vyradenie školy zo siete škôl a školských zariadení, ktoré dochádza na základe právoplatného rozhodnutia ministerstva, čoho následkom je strata oprávnenia vykonávať výchovno-vzdelávaciu činnosť a povinnosť mestskej časti zrušiť základnú školu v súlade s rozhodnutím ministerstva o vyradení zo siete. Žalovaná preto podľa svojho názoru postupovala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o štátnej správe v školstve a zákona o obecnom zriadení. Na základe uvedených skutočností preto žalovaná navrhla, aby súd žalobu zamietol.

Replika žalobcu

13. Na návrh a vyjadrenie žalovanej sa podaním doručeným súdu dňa 26.11.2019 vyjadril žalobca. Ohľadne návrhu na prerušenie konania poukázal na znenie § 7 písm. c) Správneho súdneho poriadku, ako aj na súvisiacu dôvodovú správu k zákonu, kedy podľa jeho tvrdení zákonodarca vylúčil z predmetu prieskumu zákonnosti správneho súdu všeobecne záväzný právne predpisy s právnou silou zákona a vyššou právnou silou, z čoho má vyplývať, že prieskumu všeobecného súdnictva podliehajú iba všeobecne záväzný predpisy orgánov územnej samosprávy. Uvedené potvrdzuje aj znenie ustanovení čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy, ktoré boli prijaté ústavodarcom za účelom vytvorenia ústavného základu na zverenie právomoci všeobecným súdom rozhodovanie o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy s právnymi predpismi vyššej právnej sily. Články 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy a 124 ods. 1 ústavy sa podľa žalobcu vzájomne dopĺňajú a je potrebné ich vykladať vo vzájomnom súlade. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 2/2013 k otázke právomoci všeobecných súdov v správnom súdnictve a prieskumu všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy. Ďalej žalobca dodal, že osvojenie si argumentácie žalovaného by ad absurdum viedlo k záveru, že súdy môžu rozhodovať len v sporoch vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, pretože v ústave nie je výslovne uvedená kompetencia súdov rozhodovať v ostatných veciach. Návrh preto žiadal zamietnuť.

14. Žalobca k vyjadreniu žalovanej v tej časti, ktorá sa týkala samotnej žaloby uviedol, že dôvodom podania žaloby nebolo len porušenie štatútu, ale aj porušenie príslušných ustanovení zákona o hlavnom meste, zákona o obecnom zriadení a zákona o štátnej správe v školstve. Podľa žalobcu záväznosť štatútu pre príslušnú mestskú časť vyplýva priamo zo zákona, a to konkrétne z ustanovenia § 7a ods. 1 zákona o hlavnom meste podľa ktorého úlohy mestských častí sú vymedzené v rozsahu tohto

zákona a štatútom. Čo sa týka výhradných alebo nevýhradných kompetencií žalobca poukazuje na celé znenie dôvodovej správy k novele zákona o hlavnom meste č. 535/2008 Z. z., ktorá uvádza, že ani vyhradenie úloh Bratislave ešte neznamená, že v určitej menšej alebo doplnkovej miere sa na niektorých z nich nebudú podieľať aj mestské časti, čo má určiť štatút. Predmetnú argumentáciu je preto podľa žalobcu možné aplikovať aj opačne, teda že ani vyhradenie úloh mestskej časti neznamená, že v určitej doplnkovej miere sa na nich nebude podieľať aj hlavné mesto Bratislava. Za takýto prípad považoval žalobca práve čl. 37 písm. a) štatútu, kedy sa Bratislava podieľa v podobe predchádzajúceho súhlasu k zriadeniu a zrušeniu základnej školy podľa zákona o štátnej správe v školstve na plnení úloh mestskej časti. Zákon podľa žalobcu predpokladá určitú ingerenciu mestskej časti, resp. Bratislavy aj do výhradnej pôsobnosti Bratislavy, resp. mestskej časti, ktorá bude upravená práve štatútom. Zo znenia § 7b ods. 1 zákona o hlavnom meste podľa žalobcu nevyplýva obmedzenie štatútu len na úpravu spoločných úloh medzi Bratislavou a jej mestskými časťami a rovnako to nevyplýva ani z príslušnej dôvodovej správy. Ak preto žalovaný konal v rozpore s ustanoveniami čl. 37 písm. a) štatútu, konal potom v rozpore aj s ustanoveniami § 1a ods. 1, ods. 2, § 7b ods. 1, ods. 2 písm. c) zákona o hlavnom meste. V závere žalobca navrhol, aby súd návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol a vyslovil nesúlad nariadenia s príslušnými ustanoveniami zákona o hlavnom meste a zákona o štátnej správe v školstve.

Duplika žalovanej

15. Replika žalobcu bola dňa 26. 11. 2019 doručená žalovanej, ktorá sa voči nej nevyjadřila.

Priebeh administratívneho konania

16. Žalovaná na 12. zasadnutí svojho orgánu dňa 16. 02. 2016 uznesením č. 169/2016 schválila návrh na vyradenie Základnej školy Veternicová 20, 841 05 Bratislava a jej súčastí a) výdajnú školskú jedáleň a školského klubu detí (ďalej len „základná škola“ alebo „vyradenie základnej školy“)

17. Žalovanej bolo na základe jej predošlej žiadosti zo dňa 24. 02. 2016 zo strany hlavného mesta Bratislava doručené nesúhlasné stanovisko na zrušenie základnej školy s výzvou na predloženie doplňujúcich informácií.

18. Po predložení doplňujúcich informácií bolo žalovanej dňa 20. 05. 2016 opäť doručené nesúhlasné stanovisko hlavného mesta Bratislava na zrušenie základnej školy.

19. Žalovaná na 15. zasadnutí svojho orgánu dňa 14. 06. 2016 schválila nariadenie prostredníctvom uznesenia č. 207/2016.

20. Žalobca dňa 08.08.2016 doručil žalovanej protest prokurátora proti nariadeniu (ďalej len „protest“), ktoré považoval rozporné so príslušnými ustanoveniami zákonov, pričom uviedol obsahovo identické dôvody, ako už bolo spomínané v odôvodnení podľa ods. 1 tohto uznesenia. Nariadenie navrhol ako nezákonné zrušiť.

21. Žalovaný na zasadnutí svojho orgánu dňa 12. 09. 2016 prerokoval protest a na základe prijatého uznesenia č. 226/2016 mu nevyhovel.

Relevantná právna úprava ku dňu vydania nariadenia

§ Zákon o hlavnom meste Bratislavy

22. Podľa § 1a ods. 1 zákona o hlavnom meste Bratislava je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt (ďalej len „obyvateľ“). Bratislava vykonáva územnú samosprávu patriacu obci (ďalej len „samospráva Bratislavy“) a plní úlohy štátnej správy prenesené na obec zákonom (ďalej len „prenesená pôsobnosť“).

23. Podľa § 1a ods. 2 zákona o hlavnom meste mestská časť je územným samosprávnym a správnym celkom Bratislavy; združuje obyvateľov, ktorí majú na jej území trvalý pobyt. Mestská časť vykonáva samosprávu Bratislavy a prenesenú pôsobnosť v rozsahu vymedzenom zákonom a štatútom Bratislavy (ďalej len „štatút“); v tomto rozsahu má postavenie obce.

24. Podľa § 6a ods. 1 zákona o hlavnom meste Bratislava v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a štatútom a) plní úlohy vyplývajúce z jej postavenia ako hlavného mesta Slovenskej republiky a politického, kultúrneho, obchodného a spoločenského centra Slovenska, b) plní úlohy samosprávy Bratislavy celomestského charakteru a c) vykonáva prenesenú pôsobnosť.

25. Podľa § 7a ods. 1 zákona o hlavnom meste mestské časti v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a štatútom a) podieľajú sa na plnení úloh vyplývajúcich z postavenia Bratislavy ako hlavného mesta Slovenskej republiky a politického, kultúrneho, obchodného a spoločenského centra Slovenska, b) plnia úlohy samosprávy Bratislavy miestneho významu, ktoré súvisia so životom a prácou obyvateľov mestskej časti, s komplexným rozvojom mestskej časti a c) vykonávajú prenesenú pôsobnosť.

26. Podľa § 7a ods. 2 písm. g) zákona o hlavnom meste Mestskej časti je vyhradené byť zriaďovateľom základných škôl a školských zariadení a plniť funkciu školského úradu, okrem základných umeleckých škôl a centier voľného času.

27. Podľa § 7b ods. 1 zákona o hlavnom meste Štatút je základným nástrojom na rozdelenie úloh samosprávy Bratislavy a prenesených pôsobností medzi Bratislavu a jej mestské časti a na úpravu postavenia a činnosti mestských orgánov a miestnych orgánov.

28. Podľa § 29 zákona o hlavnom meste ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na hlavné mesto ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

29. Podľa § 30 zákona o hlavnom meste Podrobnejšiu delbu pôsobnosti medzi orgánmi miestnej samosprávy a mestskej samosprávy upraví štatút. Mestské zastupiteľstvo schváli štatút najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

§ Zákon o obecnom zriadení

30. Podľa § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

31. Podľa § 6 ods. 2 zákona o obecnom zriadení vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

§ Zákon o štátnej správe v školstve

32. Podľa § 6 ods. 1 zákona o štátnej správe v školstve obec pri prenesenom výkone štátnej správy²²⁾ zriaďuje všeobecne záväzným nariadením a zrušuje základné školy podľa siete (§ 15).

33. Podľa § 15 ods. 1 zákona o štátnej správe v školstve sieť je zoznam škôl a školských zariadení, ktoré majú oprávnenie uskutočňovať výchovu a vzdelávanie.

34. Podľa § 15 ods. 2 zákona o štátnej správe v školstve prvej vety sieť spravuje ministerstvo po vyjadrení príslušného regionálneho úradu, príslušného ústredného orgánu štátnej správy a orgánu územnej samosprávy a každoročne ju zverejňuje na internete.

35. Podľa § 19 ods. 1 zákona o štátnej správe v školstve školu alebo školské zariadenie možno zriadiť až po jeho zaradení do siete.

36. Podľa § 23 ods. 1 zákona o štátnej správe v školstve škola alebo školské zariadenie sa po jeho vyradení zo siete zruší.

37. Podľa § 23 ods. 2 zákona o štátnej správe v školstve školu alebo školské zariadenie zruší zriaďovateľ v súlade s rozhodnutím ministerstva o vyradení zo siete.

§ Štatút

38. Podľa čl. 37 písm. a) Bratislava podľa osobitného predpisu vydáva mestskej časti predchádzajúci súhlas k zriadeniu a zrušeniu základnej školy podľa siete škôl; o predchádzajúci súhlas požiada starosta mestskej časti primátora, ak primátor neoznámi starostovi mestskej časti do jedného mesiaca odo dňa požiadania svoje stanovisko, má sa za to, že primátor vyjadril súhlas, písm. s) vyjadruje sa alebo udeľuje súhlas k žiadosti zriaďovateľa o zaradenie školy, školského zariadenia, strediska praktického vyučovania alebo pracoviska praktického vyučovania do siete škôl

39. Podľa čl. 64 písm. a) Mestská časť podľa osobitného predpisu zriaďuje a zrušuje základné školy podľa siete po predchádzajúcom súhlase Bratislavy; o súhlas požiada starosta primátora, ak primátor neoznámi starostovi do jedného mesiaca odo dňa vyžiadania súhlasu svoje stanovisko, má sa za to, že s návrhom mestskej časti súhlasí.

Návrh žalovaného na prerušenie konania

40. Pred samotným meritórnym posúdením žaloby bolo potrebné zo strany súdu najskôr rozhodnúť o návrhu žalovanej na prerušenie konania a podaniu návrhu ústavnému súdu na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy.

41. V kontexte predmetného návrhu súd uvádza, že obsahovo identická argumentácia súvisiaca s rovnako obdobným znením ustanovení procesného predpisu (v tom čase ustanovení § 7 ods. 2 a § 250zfa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) upravujúceho právomoc správnych súdov na konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce, mesta, mestskej časti alebo samosprávneho kraja so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, boli už v minulosti predmetom posudzovania Ústavným súdom Slovenskej republiky v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy pod sp. zn. PL. ÚS 2/2013.

42. V tomto konaní ústavný súd prejednával predložené námietky navrhovateľa ktorý spochybňoval, že rozšírenie právomocí súdov na oblasť rozhodovania o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy sa nemôže opierať len o čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy bez toho, aby došlo súčasne aj ku zmene čl. 142 ods. 1 ústavy, pričom takúto právomoc nie je možné vyvodiť ani zo všeobecných princípov správneho súdnictva.

43. Ústavný súd k danej veci zhrnutím uviedol, že z novely ústavy zavedenej ústavným zákonom č. 90/2001 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „novela ústavy“) vyplýva cieľ ústavodarcu vytvoriť ústavný základ, aby zákonodarcu mohol zákonom zveriť do právomoci všeobecných súdov v rámci výkonu správneho súdnictva rozhodovanie o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy s právnymi predpismi vyššej právnej sily. Cieľom bolo zahrnúť oblasť abstraktnej súdnej kontroly právnych noriem vydávaných v oblasti verejnej správy (čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy) na strane jednej a oblasť súdnej kontroly činnosti orgánov verejnej moci pri aplikácii právnych noriem (čl. 142 ods. 1 ústavy) na strane druhej. V ustanoveniach čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy je tak implicitne obsiahnuté ústavné splnomocnenie pre zákonodarcu založiť zákonom právomoc všeobecných súdov na rozhodovanie v daných oblastiach. Ustanovenia čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy predstavujú preto podľa ústavného súdu dostatočný a relevantný ústavný základ pre výkon tejto kompetencie všeobecnými súdmi, presnejšie povedané pre zverenie tejto kompetencie všeobecným súdom zákonom, a preto absencia jej zakotvenia v ustanovení čl. 142 ods. 1 ústavy nemá za následok nesúlad napadnutých ustanovení, v tom čase ešte Občianskeho súdneho poriadku s ústavou. V dôsledku ústavného splnomocnenia obsiahnutého v čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústava neobmedzuje rozsah právomoci správneho súdnictva výlučne na rozhodovanie o individuálnych správnych aktoch, ale naopak, splnomocňuje zákonodarcu, aby do právomoci všeobecných súdov zveril aj súdnu kontrolu normatívnych právnych aktov (všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy).

44. V kontexte argumentácie ústavného súdu, s ktorou sa súd plne stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na predmetný nález, bol preto návrh žalovaného vyhodnotený ako zjavne nedôvodný, a preto ho súd s použitím podporného ustanovenia § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku v spojení s § 25 Správneho súdneho poriadku zamietol.

Posúdenie žaloby

45. Správny súd v Bratislave začal svoju činnosť 01.06.2023, kedy na základe príslušných ustanovení zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov prešiel na výkon súdnictva z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov pridelená náhodným výberom na prejednanie a rozhodnutie do senátu 5S tunajšieho súdu.

46. Predmetom konania podľa § 357 až § 367 Správneho súdneho poriadku je posudzovanie obsahového ne/súladu všeobecne záväzného nariadenia orgánu územnej samosprávy s právnym predpisom alebo posudzovanie porušenia normatívne ustanoveného postupu pri prijímaní všeobecne záväzného nariadenia (tzv. procesného nesúladu), ktorý môže spočívať v absencii právomoci prijať v nejakej veci všeobecne záväznú nariadenie alebo v porušení procesných ustanovení pri jeho prijímaní a publikácii (FEČÍK, Marián. § 357 [Predmet konania]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1424–1425.)

47. Podstatou sporu, ktorý súd ustálil zo žalobných dôvodov žalobcu a vyjadrení žalovanej, je právna otázka o tom, či prijatie nariadenia žalovanou, ktorým došlo ku zrušeniu predmetnej základnej školy a školských zariadení, bolo viazané na predchádzajúci súhlas hlavného mesta Bratislavy alebo či žalovaná mohla rozhodnúť nariadením o zrušení základnej školy samostatne pri výkone svojej vyhradenej právomoci.

48. Zákom č. 535/2008 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov a menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „novela“) došlo okrem iných ďalších úprav k vloženiu §1a s názvom „Postavenie Bratislavy“, §6a s názvom „Úlohy Bratislavy“, § 7a s názvom „Úlohy mestských častí“ a § 7b s názvom „Štatút“ do zákona o hlavnom meste.

49. Dôvodová správa k novele určila okrem iného za základ novely

a) „výslovne deklarovať, že obcou je Bratislava ako celok a že samosprávu obce vykonávajú obe úrovne samosprávy – tak mestské orgány, ako aj miestne orgány v mestských častiach v takom rozsahu, v akom plnia úlohy samosprávy obce a vykonávajú prenesenú pôsobnosť štátnej správy“,

b) „úlohy Bratislavy ako samosprávneho celku i ako právnickej osoby, na ktorú preniesol štát výkon úloh štátu, návrh rozčleňuje na tri skupiny – na úlohy vyhradené mestským orgánom, na úlohy vyhradené miestnym orgánom v mestských častiach a na ostatné úlohy, ktoré sú spoločné, a ich rozdelenie medzi obe úrovne samosprávy zveruje naďalej Štatútu Bratislavy“

c) „upravuje podrobnosti o funkcii, o obsahu a o spôsobe schvaľovania základného kompetenčného dokumentu – Štatútu Bratislavy“.

50. K § 1a zákona o hlavnom meste dôvodová správa uviedla, že „...Základom úpravy je skutočnosť, že Bratislava je jeden funkčný celok s dvomi úrovňami orgánov, z ktorých každá úroveň vystupuje ako obec v rozsahu ustanovenom zákonom a štatútom Bratislavy. Dve úrovne sa týkajú tak samosprávnych funkcií, ako aj prenesených kompetencií. Kým Bratislava je samostatným samosprávnym územným celkom Slovenskej republiky (odsek 1), mestská časť je vymedzená ako samosprávny územný celok Bratislavy (odsek 2)...“.

51. K § 6a zákona o hlavnom meste dôvodová správa uviedla, že „Navrhované nové ustanovenie sleduje priamo zákonom vymedziť hlavné úlohy, ktoré je nevyhnutné zabezpečiť na celomestskej úrovni, a tým zúžiť teraz neobmedzenú možnosť presunov úloh formou Štatútu Bratislavy. Účelom tohto ustanovenia je založiť priamu zákonnú zodpovednosť Bratislavy zabezpečiť veci týkajúce sa celej Bratislavy, ktoré v podstate nemožno zabezpečiť prostredníctvom mestských častí. Predmetom výhradných činností nie sú tie, ktoré budú zabezpečiť mestské orgány a podniky len sčasti. Rozdelenie týchto spoločných úloh sa zabezpečí formou Štatútu Bratislavy. Ani vyhradenie úloh Bratislave, uvedené v odseku 2, ešte neznamená, že v určitej menšej alebo doplnkovej miere sa na niektorých z nich nebudú podieľať aj mestské časti. Aj tento podiel určí Štatút Bratislavy“

52. K § 7a zákona o hlavnom meste dôvodová správa uviedla, že „Ustanovenie § 7a nadväzuje na § 6a tým, že vymedzuje okruh úloh, ktoré sú vyhradené mestským častiam. Ide o úlohy, ktoré možno efektívnejšie zabezpečiť na miestnej úrovni z dôvodu lokálnych odlišností, prírodných podmienok, demografického zloženia, priblíženia výkonu správy obyvateľom, a podobne. Vymedzenie vyhradených úloh ešte neznamená, že sa na plnení niektorých z nich čiastkovo alebo koordinačne nebude podieľať aj Bratislava svojimi orgánmi, svojím majetkom alebo svojím rozpočtom. To však upraví Štatút Bratislavy. Vyhradené úlohy by sa mali plniť predovšetkým z majetku mestských častí a z rozpočtov mestských častí. Podiel majetku Bratislavy a rozpočtu Bratislavy bude plniť doplnkovú úlohu v rozsahu vymedzenom Štatútom Bratislavy.“

53. K § 7b zákona o hlavnom meste dôvodová správa uviedla, že „Navrhované ustanovenie v odseku 1 charakterizuje účel existencie Štatútu Bratislavy. V tomto ustanovení nejde o vecnú zmenu, ale len o zákonné vymedzenie v podstate terajšieho faktického stavu. V odseku 2 ide o príklad výpočtu spoločných úloh oboch úrovní samosprávy v Bratislave. Okruh týchto úloh vyplýva z toho, že ani jednu z nich nemožno bez problémov plniť len na úrovni Bratislavy, alebo len na úrovni mestských častí. Taktiež je nevyhnutné upraviť nakladanie s majetkom používaným na plnenie úloh a na podiel na ich financovaní, jednak z vlastných príjmov a jednak z dotácií a z podielov na daniach. Podľa zákona SNR o majetku obcí sa tak má stať prostredníctvom zásad hospodárenia s majetkom. V záujme jednotnosti obsahu a spôsobu prijímania týchto zásad sa navrhuje, aby zásady hospodárenia s majetkom boli súčasťou Štatútu Bratislavy.

54. Súd pristúpil k výkladu relevantnej právnej úpravy na základe aplikácie doposiaľ judikatúrou ustálených výkladových metód (jazykový, systematický, teleologický, historický, príp. autentický), pričom zobral na zreteľ, že v právnej vede neexistuje všeobecne prijatá dohoda, že len niektorá z metód výkladu právnych predpisov má prioritu. Jednotlivé metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a rozumne odôvodniteľnému vysvetleniu textu právnej normy a jej účelu. Prvotnou metódou výkladu a uplatnenia všeobecne záväzného právneho predpisu v materiálnom právnom štáte je metóda doslovného výkladu. Až tam a vtedy, kde a keď doslovným výkladom nemožno jednoznačne identifikovať subjekt, obsah alebo objekt právnej normy, sa v materiálnom právnom štáte možno odkloniť od doslovného výkladu a nejasnosť právnej úpravy odstraňovať prostredníctvom inej metódy výkladu. Výklad práva podľa dôvodovej správy (tzv. autentický výklad) je iba jedným z možných spôsobov interpretácie právnej normy (obdobne aj nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. IV. ÚS 49/2020, príp. II. ÚS 57/2020)

55. Z citovaných ustanovení jednotlivých právnych predpisov všeobecne pre územnú samosprávu vyplýva, že obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky, na ktorú je možné zákonom preniesť niektoré úlohy štátnej správy (tzv. prenesená pôsobnosť). Totožné platí aj pre Bratislavu, ktorá rovnako vykonáva územnú samosprávu patriacu obci a tiež plní úlohy štátnej správy, ktoré boli na ňu prenesené zákonom. Mestská časť Bratislavy je územným samosprávnym a správnym celkom Bratislavy, ktorá vykonáva samosprávu Bratislavy a v rozsahu vymedzenom zákonom a štatútom vykonáva aj prenesenú pôsobnosť. Dôvodová správa k novele uvádza a dopĺňa, že „že územie Bratislavy je sumárom územia mestských častí a že každá mestská časť sa v súlade so zákonom SNR o obecnom zriadení skladá z jedného až troch katastrálnych území.“

56. Dôvodová správa k novele ďalej uvádza, že samosprávne úlohy ako aj úlohy súvisiace s prenesenou pôsobnosťou sú Bratislave zverené do troch skupín, a to 1) výhradné úlohy pre Bratislavu samotnú, 2) výhradné úlohy pre mestské časti a 3) spoločné úlohy Bratislavy a mestských častí.

57. S uvedeným „náčrtom“ dôvodovej správy, ktorý sa týka postavenia Bratislavy, jej mestských častí a charakteristiky úloh sa citované zákonné ustanovenia nerozhádzajú. Z porovnania ustanovení § 6a a § 7a zákona o hlavnom meste je zrejmé, že úlohy Bratislavy a mestských častí (samosprávne ako aj prenesené) sa vykonávajú v zákonomnom rozsahu a v rozsahu stanovenom štatútom. Tieto je možné označiť za spoločné úlohy. Z odsekov 2 § 6a a § 7a zákona o hlavnom meste, ktoré je možné označiť za osobitné ustanovenia voči odsekmi 1 týchto paragrafov, ďalej vyplýva, ktoré úlohy zveril zákon do vyhradenej pôsobnosti Bratislavy alebo mestskej časti. Pojem „vyhradené úlohy“ je možné v synonymickom význame chápať ako „vopred stanovené (definované) okruhy právomocí“ (pozri aj Slovníkový portál Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra SAV – slovník.juls.savba.sk).

58. Dôvodová správa k § 6a a 7a zákona o hlavnom meste pripúšťa, že na vyhradených úlohách Bratislavy sa môžu spolupodieľať aj mestské časti a naopak, že Bratislava sa môže spolupodieľať na vyhradených úlohách mestských častí. V súvislosti s nastoleným predmetom sporu je ale nutné konštatovať, že vzájomné spolupodieľanie sa Bratislavy alebo mestských častí na vyhradených úlohách toho druhého, nemôže mať za následok obmedzovanie týchto zákonom vyhradených právomocí.

59. Súd v nadväznosti na uvedené dodáva, že štatút je bezpochyby významným právnym dokumentom (slovami zákona o hlavnom meste základným nástrojom) slúžiacim na podrobnejšiu úpravu vzťahov medzi Bratislavou a mestskými časťami pri rozdelení úloh samosprávy Bratislavy a prenesených pôsobností medzi Bratislavu a jej mestské časti, avšak predovšetkým v intenciách a v oblastiach demonštratívne upravených v ustanovení § 7b ods. 2 zákona o hlavnom meste, medzi ktoré nemožno extenzívnym výkladom podradiť oblasti výkonu samosprávy a preneseného výkonu štátnej správy vymedzené v ustanoveniach § 6a ods. 2 a § 7a ods. 2 citovaného zákona, taxatívne upravené ako výhradné právomoci Bratislavy a mestských častí.

60. V nadväznosti na predošlé závery je preto možné vyvodiť, že štatút ako podzákonný predpis hlavného mesta Bratislavy nemôže obmedzovať výkon právomoci mestskej časti ako zriaďovateľa základných škôl tým, že mestská časť je povinná si takpovediac „pýtať“ predchádzajúci súhlas primátora Bratislavy pri rozhodovaní jej miestneho zastupiteľstva (ako kompetentného orgánu obce) o zrušení základnej školy. Ak by sa pripustilo, že štatútom je možné obmedziť právomoc mestskej časti ako zriaďovateľa základných škôl, t. j. tieto nielen zriaďovať, ale aj rušiť (§ 6 ods. 1 zákona o štátnej správe v školstve v spojení s § 7a ods. 2 písm. g/ zákona o hlavnom meste), potom by bolo možné štatútom obmedziť aj ďalšie zákonom stanovené (vyhradené) právomoci mestskej časti, ako napr. výkon právomocí mestskej časti ako stavebného úradu. Takéto právne dôsledky, vedúce do absurdného právneho stavu, je nutné označiť za rozporné so zaužívanými metódami logického výkladu právnych noriem (Argumentum reductione ad absurdum – vylúčenie jednej z možností výkladu právnej normy s poukazom na jej nezmyselný dôsledok).

61. Súd v uvedenom kontexte argumentácie ďalej dospel k záveru, že právomoc orgánu verejnej správy (v danom prípade orgánu samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy na úseku školstva) môže stanoviť, obmedziť, príp. odňať len zákon, a nie norma nižšej právnej sily alebo na základe splnomocnenia zákona prijatý interný právny predpis. Súd na jednej strane pripúšťa, že štatút by mohol za istých okolností upraviť jednotlivé vyhradené právomoci Bratislavy alebo jej mestských častí, avšak len vtedy, ak takúto úpravu právomoci zákon výslovne pripúšťa alebo takýto postup predpokladá. Legislatívny text ustanovení § 6a a 7a zákona o hlavnom meste, taxatívne upravujúci výhradné právomoci Bratislavy a výhradné právomoci mestských častí, neustanovuje postup na ich úpravu, presun alebo obmedzenie na základe štatútu. Dôvodová správa uvádza, že na vyhradených právomociach sa je možné len spolupodieľať, a to čiastkovo, v koordinačnej forme, resp. doplnkovo, čo nie je posudzovaný prípad v tomto konaní. Takéto vymedzenie je podľa súdu možné označiť za uplatňovanie zásady subsidiarity Bratislavy voči mestskej časti.

62. Pokiaľ ide o vyhradené právomoci v oblasti školstva, je potrebné vychádzať zo zákonného vymedzenia výhradnej právomoci Bratislavy podľa § 6a ods. 2 písm. o) zákona o hlavnom meste, v zmysle ktorého je Bratislave vyhradené byť zakladateľom základných umeleckých škôl a centier voľného času. Naproti tomu mestskej časti je explicitne podľa § 7a ods. 2 písm. g) zákona o hlavnom meste vyhradené byť zriaďovateľom základných škôl a školských zariadení a plniť funkciu školského úradu, okrem základných umeleckých škôl a centier voľného času. Uvedenej vyhradenej právomoci mestskej časti, konajúcej v postavení obce (§ 1a ods. 2 zákona o hlavnom meste), zodpovedá a s touto

korešponduje aj úprava právomoci obcí v rámci preneseného výkonu štátnej správy v školstve podľa § 6 ods. 1 zákona o štátnej správe v školstve, v zmysle ktorého obec pri prenesenom výkone štátnej správy zriaďuje všeobecne záväzným nariadením a zrušuje základné školy podľa siete (§ 15). Mestská časť v postavení obce pri prenesenom výkone štátnej správy v školstve je zároveň ako zriaďovateľ základnej školy aj účastníkom konania vo veci vyradenia školy zo siete (§ 17 ods. 3 zákona o štátnej správe v školstve v znení účinnom 31.08.2017), o ktorej rozhoduje Ministerstvo školstva Slovenskej republiky (§ 2 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej správe v školstve v znení účinnom do 31.12.2021). Navyše, podľa § 23 zákona o štátnej správe v školstve je zriaďovateľ povinný zrušiť školu v súlade s rozhodnutím ministerstva o vyradení zo siete, v súlade s čím žalovaná ako zriaďovateľ postupovala, a s čím korešponduje aj vyššie uvedený výklad o jej výhradnej právomoci byť zriaďovateľom základných škôl (ktorý tieto zakladá ale aj ruší). Nesúhlas mesta Bratislava, tzv. vydaný nad rámec zákona, de facto zasahoval aj do tohto zákonného ustanovenia a znemožnil by žalovanej splniť si zákonom uloženú povinnosť; preto v nadväznosti na uvedené zákonné ustanovenie dáva vyššie uvedený výklad správneho súdu o výhradnej právomoci žalovanej v danej oblasti zmysel a prezentuje logické prepojenie príslušných zákonných ustanovení § 7a ods. 2 písm. g) zákona o hlavnom meste a § 23 zákona o štátnej správe v školstve.

63. Citované ustanovenia štatútu, ktoré obmedzujú právomoc mestskej časti zriaďovať alebo zrušovať základné školy len pod podmienkou predchádzajúceho súhlasu primátora Bratislavy sú preto v rozpore s ustanoveniami § 6a a § 7a zákona o hlavnom meste. Ak žalovaná ako mestská časť si nevyžiadala predchádzajúci súhlas, konala síce v rozpore s ustanoveniami štatútu, ale v súlade s vyššie citovanou relevantnou právnou úpravou, kedy realizovala svoju vyhradenú právomoc v oblasti prenesenej pôsobnosti. Normatívne ustanovený postup pri prijímaní nariadenia žalovanou porušený nebol, a preto súd dospel k záveru, že žalovaná v procese prijímania nariadenia neporušila žiadne ustanovenie relevantnej právnej úpravy tým, že si nevyžiadala predchádzajúce stanovisko primátora Bratislavy.

64. Nad rámec už uvedeného správny súd dodáva, že porušenie ustanovení štatútu, ktoré sú svojím obsahom v rozpore so zákonom, nezakladá v predmetnej veci zo strany žalovanej porušenie zákona a na dôvazok, pod predmet súdneho prieskumu v konaní o súlade všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti vo veci plnenia úloh štátnej správy so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy podľa § 357 ods. 1 písm. b) v spojení s ods. 2 in fine SSP nemožno podradiť skúmanie súladu všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti so štatútom hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy.

65. Súd na základe uvedených skutočností a citovaných zákonov žalobu vyhodnotil ako nedôvodnú, a preto ju postupom podľa § 366 SSP zamietol.

66. O trovách súd rozhodol v súlade s § 170 Správneho súdneho poriadku, kedy žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

67. Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,

b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).